

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.19. Ascendit Christus ad festum abscondite; & eo modo quandoque ad tuam ingreditur animam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

X: Allegoria de Heli. 1. Reg. 3. 3

præusquæ extingueretur, nõ valeret intueri: Oculi eius caligauerunt, nec poterat videre lucernã Dei, antiquã extingueretur: expende modũ loquendi: non poterat videre lucernam Dei antiquam extingueretur, an non apud, clarius & breuius diceret: non poterat videre lucernã Dei ardentem: minime: voluit enim declarare quod caliginosi illi oculi lampadẽ non exhorrent, nisi ardentem & lucem emittentem, quã omnia circumquaque illuminabat: sed domi extingueretur, & ipsi oculis conueniret ve nullam illis pœnam adferret & cruciatum. Caligant mûdanorum oculi passionibus & proprijs affectibus obtinebrat: quocirca lucernã eos ostendens, ea est quæ clarã diffundit lucem, & sũas vnicuique reuelat iniquitates, eo modo (loquitur Christus) quia lucernã sum luce fulgens clarissima, quã cunctas mundi detego perversitates, eius me oculi perferre nõ possunt: Mo ait quia testimonium ei perhibeo, quod opera eius mala sunt, quod si lux hæc extingueretur, nec illis ego manifestẽ aperirem eorum iniquitates, gratis me oculis intueretur, idcirco vos accepti eritis, nec vos mundus exetabitur, utpote lampades extindat: Non potest mundus adisse vos &c.

§ 19. Ascendit Christus ad festum abscondite; & eo modo quandoquæ ad tuam ingreditur animam.

¶ 92

Vos ascendite ad diem festũ hunc: ego autẽ non ascendam ad diem festum istum: quia tempus meum nondum impletum est. Grauem inuolunt hæc verba difficultatem, in eo quod Dominus dicit: Non ascendã ad diẽ festũ hunc: quandoquidem addat Euangel. Vt autem ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascendit, Optimã hanc esseuit occasioẽ (inquit D. Hier.)

I. Christus contra Porphyriũ dicitur. D. Hier. Lib. 2. con. Pelag. p. 217. Tom. 2. II. Quia ratio

inimicus Christi capis Prophyrius vt contra Christũ latraret, dicendo, quod ignorans esset eius, quod sibi facienẽ hincumbat: cum agat illud, quod prius dixit se non actũ, vel mutabilis, & varius in suis resolutionibus, vel fallax deceptor: quandoquidẽ vñ dicendo parentibus suis, faciat aliud: Latrat Porphyrius & Christum inconstantiã ac mutatiõis accusat, dubium hoc ita grãne quibusdam visum est Catholicis, ve quatenus se illo excederent, ex textu verba illa eraserint: Ego autẽ non ascendam ad diẽ festum istum. Sed necellenon est ad id contugere: cum multifariã SS. Patres hæc verba interpretetur,

nonnulli credunt quod, Domino dicente: Non ascendam ad diem festum istum, de primo festo die sit intelligendum, eoq. solemnissimo, atq. ea de causa dixerit: Non ascendam ad diem festum istum, quod re ipsa impleuit: quia prætendunt quod non ascenderit primo die solemnitatis, sed secundo vel tertio, quod ipse Euan. videtur innuere, dom addit: Iam die festo medianse. (id est quãterto die, nã per octiduum celebratur:) Ascendit Iesus in templum & docebat. Ita declarauit Eucherius auctor grauis & antiquus. Multis non placet hæc solutio: quia Euang. testatur quod ascenderit immediatẽ post parentes suos, nec credẽdum est, quod Dominus deesse voluisset celebritati adeo festiua in honore Patris sui instituta. Communis autem hæc est expositio: q. d. vos ascendite manifestẽ & eodem, quod moris est ad festum concurrere: nihil enim est quod timeatis, nec quidquam mali suspicemini: cum nullus in mundo sit, qui vos persequatur aut aduersetur, cum nec vos mundo sitis aduersarij, Ego non ascendam illõ modo: cum enim mihi non modicum indignentur: quid aliud agerẽ quam eorum in me bilem acris excitare, vt mihi necem inferre molirentur, cuius nondum hora aduenit: Tempus meum nondum impletum est.

Eudatur hæc expositio in eo, quod signat Ista. modum exprimens quo Iudæi ascendeant Ierusalẽ Pascha celebraturi. Ad litteram loquitur Propheta in illo sũsũ ex opinione D. Hier. n. & D. Cyr. b. & D. Thomæ. e. populũ demulcẽs ob labores, quos patiebatur, imo & passurus erat ex oppressione A Syriorũ & Babyl. sibi quẽcũque persuaderent, illis esse condignũ suorum scelerũ supplicium, quod si vero ad meliorem vitæ frugem respicerent, patienter aduersa tolerando, & diuina dona misericordia expectando à Deo promissa, ipse se vadem pro illis statueret quod eos ab illis Deus eriperet inimicis, quos tam illustri superarent triumpho, vt prægrandi possent gaudere latitia: Canticum erit nobis, sicut nos sanctificatẽ solemnitatũ & latitia cordis sicut qui pergit cum tibia vt intrat in montem Domini, ad fortem Israel. Duas notat hic (interpretẽ D. Hieronym.) occasiones in quibus Iudæi festiũ se gaudiõ recreabant dio Iudæi in tympanis, cytharis, fistris & nablis. Prima festa sua fuit in illa nocte quã egressi sunt de Egypto: celebrandum enim illos inlequitur Pharaõ per mare rubrum, in cum Dominus consergit totũque quantum cum eo maris fluctibus praefocat exercitum: hæc,

Christus hic sibi non contradicat.

Lib. 99. in Ioan.

a Lib. 10. inc. 30. Tom. 1. b. Lib. 3. in. c. 30. 1. s. a. c. in c. 30. 1. s. a.

1. s. a. 30. 29.

III. Quo gen. die Iudæi

tunc etenim, quando se tantis gaudent crepro
inimicis, omnigenis mofices instrumentis
immensâ perfosi lætitiâ hoc Domino can-
ticum dedicarunt & *Cantemus Domino: glori-
osâ enim magnificatus est; noctem illam ap-
pellat: sabbatâ & solemnitatē: eo quod ceremo-
niâ illa solēni inciperet, illustri scilicet sacrificio
agni, quo solēnitatis festi Paschatis celebrabāt
exordium, quę quotannis in populo illo cele-
brabatur.*

Secunda, quando ascendebant de regionibus
suis in Ierusalē tria illa solemnia Paschata seu
festa celebraturi singulis annis reverentia: nā
conueniebant in vni singulę familia sibi con-
sanguinea & colludentes in tympanis, fistulis,
nablis alijsq; instrumentis ascendebant in tem-
plā, quod dicebat: *Montē sanctū Domini.* Eodē
modo si Hler. credimus multi infra annū ascē-
debant via sua completuri, & hostias immola-
turi. Tale futurum est (inquit Propheta) gaudiū
vstrum superatis iam Assyrijs: *Et imitēmini eos
(ait D. Hier.) qui ad templū primitiua portantes
& in Dei torcularia deferentes munera pergunt
cū tibjs, chorā, gaudia carmina demonstratos.*

53
14.
Christus
manife-
stē non
ascendit
ncludgos
irritaret.

Hoc suis Christus inhauiat parentibus, vos
ipfi ascendite cum signis lætitię & securitatis,
quibus ascendere soletis ad festi celebrationē,
nihil mali formidantes: cū nō habeatis, qui vo-
bis sit aut indignatus aut aduersarius; ego vero
nequaquā isto ascēdam modo: rabiem enim
& furorē provocare eorum, qui meo sanguini
insidiantur, Nihilominus *Cum autem ascende-
rent fratres eius, tunc & ipse ascendit, quasi in
oculto; & non palam omnibus, vt diuina sapiē-
tia, satis faciens Deo, nimirum festa illius reco-
lēs, quibus eū glorificaret, & hominibus nō illis
aperit se manifestus, ne furorē corū bilemq;
commoueret vt diximus die Martis.*

Exo 9.
25.

Expondit SS. Patres, Illud Exodi: *Nunc ex-
tendās manū meam percutiam te & populum
tuum in peste, peribisq; de terra: idcirco autē po-
nitur te, vt ostendam in te fortitudinem meam &
narratur nomē meum in omni terra.* Notant
D. Amb. D. August. & D. Thomas aliam lictē-
rari habere: *Seruaui te, sustinuit te, q. d. nunc
merebaris, vt te de terra tollerē, sed seruaui te,
vt ostendam in te fortitudinem meam, que in
hoc consistit, vt in te perferendo & expectādo
magnam meam ostendam fortitudinem; atque
ad hoc mea sunt flagella, vt si forte illis carus
respicias. Dicit itaq; Moyſ. *Exiit de manū tuā
in cœlum, vt fiat grando.* Exiit autē que Moyſes,*

Apud
Lipomā

*virgam in cœlum & Dñs dedit tonitrua & def-
currentia fulgura super terrā.* Aduertit D. Aug.
& eum illo Card. Caiet quod pro voce illa, *To-
nitrua:* in Hebræo legatur: *Voces dedit Dominus
voces & grandinem.* Illa tonitrua, grando, &
fulgura, voces erant Dei abscondite, vt adeo
clarę, vt cum Pharaō esset ita peritex, illas ta-
men eo modo caperet, vt hanc illi confessionē
extorquerent: *Peccasti etiam nunc, Dominus in-
fuit, ego & populus meus impij.* Quibus verbis
tateatur quod etiam in præteritis peccasset: *Etia
nunc id est: non solum in hoc deliqui, sed etiā
in præteritis me fateor in Deū deliquisse.* Hoc
significat: *Etiam nunc.* Hoc vnicū a te depre-
cor, vt pro me supplicet in te cedas: quatenus pla-
ceat vltiori me nequaquam punire supplicio:
sed manū a flagellis cohibeat, quibus me per-
cutuit: *Orate Dominū vt desinat tonitrua Dei,
& grando.* Non vult Deus dare signa, nec voces
contra peccatorem ita manifestas, vt ex mani-
festatione earum deniq; suscitetur in se furorē
sed abscondite agit & latenter eo modo, vt illas
& cognoscat & intelligat peccator, illicque fer-
uiant, vt ad Deum ex toto corde conuertatur.

Lib. 100.
in Exo.
loc. 45.

Te Dñe benedicimus: quā sineerē & candi-
dē demonstras tuam erga nos amorem: cū enim
tibi non expediret ascēsus in Ierusalē, ob
mortem tibi intentatam: ascēdis tamen laten-
ter & incognite. Sponsus tenerē sponsam dili-
gens, qui quia a prætorē ad necem queritur, de
ciuitate fugit, nec in eam audeat intrare mani-
festē, in tempeſtiuē laruatus ingreditur; etenim
eō sponsa trahit eum amor ardentissimus. Ita
Christus: licet enim eum ab anima tua foras
elimines mortēq; illi per peccata moliaris, nec
nō de corde tuo profugum expuleris, non tamē
omittit, quin laruatus & incognitus sapius in-
grediatur. Quid putas hęc esse carnis infirmita-
tem, que te lecto prosteruit dicō scelerator?
Deus est: qui eū sit ipsa salus; hoc morbi pallio
se contegit ad animę tuę salutē in eum. Qua-
nam hęc paupertas illam induit Deus, ipsa cœ-
li diuitiæ quo cor tuum ingreditur. Quanam
ista calamitas, quis ille dolor, qui te circum-
cingit, nisi larua quædam, quę se Deus operit,
& ad te accedit, qui est ipsa gloria, in tui be-
neficiū: quæ nūtilibet enim illū persequaris,
& in fugā cōpellas, nō tamē ex integro omittit
ad te venire, & venit quasi in occulto: hoc sensū
licebit explicare verbapalmoq; *Posuit tenebras Ps. 17. 15.
latibulū suū Cū Deus lux sit, larua adumit te-
nebrarū, quibus se contegat, illum te cognosce-
re.*

V.
Similitudo.

Christiane, illos tu attende pulsus, quibus in occulto ad cordis tui pulsat ianuam, dum sociordia stertis: illum audi, illum cognosce: etenim Dominus est, ascendit & occultus mansit usque in quartum diem: tunc enim publice templum ascendit predicaturus, in hoc se verum Deum ostendens, sicut in fugiendo se verum hominem esse designat. Pijssimæ bonitati illius placeat, animæ nostræ templum ascendere, nobis concionari, docere nos, atque diuinæ suæ gratiæ donis exornare, quibus æternæ tandem gloriæ donâ consequamur. Amen.

S V M M A R I V M.

HOMILIÆ TRIGESIMÆSEPTIMÆ SEQUENTIS.

ROFVNDa comprehendit hoc Euangelium mysteria, nominatim prædestinationis, & reprobationis, quod quamvis aliquam incutere debeat sollicitudinem. *a.* non tamen curiosus debet indagari: cum certum sit, quod Deus nobis vel gloriam tribuat celestem, vel æternis damnet cruciatibus secundum opera nostra, *b.* Ad illorum solamen, & horum terrorem, nobis Deus in Sacris litteris suis quædam reliquit indicia, ex quibus conjecturare licet, an aliquis prædestinatus sit vel reprobatus. Hæc describit D. Ioannes in hoc Euangelio, nobis tres figuras proponendo: illam Christi nostræ prædestinationis Auctoris: illam prædestinatorum sub figura ouium Christi, & reprobatorum sub persona quorundam Iudæorum, qui Christum circumdederunt. Figura quæ nobis proponit Christum, ea est: describit illum ambulantem in porticu templi, misericordiâ plenum, peccatores expectantem. *c.* & cogitationes retractantem. *d.* Prædestinatos ostendit sub figura ouium Christi, quarum conditiones Saluator noster exponit; reprobos autem nobis indicat sub eorum nomine, qui Christum circumdant: habent etenim contrarias. Primum indicium ouium Christi hoc est, quod audiant vocem Dei, quintupliciter, & nullo horum modorum illam audiunt reprobi. Primum: illam simpliciter credunt. *e.* Secundò: illi obediunt. *f.* Tertio: ad illam accurrunt. *g.* Quarto: agunt iuxta veritatem eius. *b.* Quintò: desiderant illam audire, ut sciant quid sibi sit agendum. *i.* Secundum harum ouium indicium est, quod Christum sequantur, non illum cingendo, sed eius insilendo vestigijs, hoc ostendendo, quod sint per opera sua. Contrarium est præcitorum, qui cingunt illum, & per vias incedunt oppositas. *k.* Tertium prædestinatorum signum est, quod sicut reprobi iam in hac vita patiantur, & participes sunt cruciatuum infernalium. *l.* ita in illam participationem quandam gaudij vitæ æternæ communicant. *m.* Quartum prædestinatorum indicium est, quod non pro semper pereant, pertinaces in peccato, si in hoc lapsi fuerint, sicut reprobatorum in sua perditione. *n.* Quintum illorum indicium est quod firmi sint in manu Dei sic ut illos inde diabolus non eripiat, ut horum est, quod ab illo se rapi patiantur. *o.* Tandem exponit Dominus qua ratione possit hæc admiranda in prædestinatis suis operari declarans quod verus sit Deus æterno æqualis Patri. *p.*

§. 1. Solliciti viuere debemus, vtrum prædestinatus & signatus, sicut piscium in secunda sinati sumus: horum numerus est decem. D. Petri piscatione.

§. 2. 16a